

Γνωμοδότηση για την «Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα»⁽¹⁾

(1999/C 101/02)

Στις 3 Ιουλίου 1998 και σύμφωνα με το άρθρο 100Α της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα ενιαίας αγοράς, παραγωγής και κατανάλωσης, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 9 Δεκεμβρίου 1998, με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Giesecke.

Κατά την 360ή σύνοδο ολομέλειας της 27ης και 28ης Ιανουαρίου 1999 (συνεδρίαση της 27ης Ιανουαρίου), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, υιοθέτησε με 73 ψήφους υπέρ, 5 κατά και 1 αποχή την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Εισαγωγή

1.1. Μετά από πολυετείς προσπάθειες, η ΕΟΚ συμφώνησε το 1992 επί ενός κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ως βάση για το ευρωπαϊκό τελωνειακό καθεστώς. Ο κώδικας αποτέλεσε προϊόν ισόρροπου συμβιβασμού διαφορετικών αντιλήψεων και φιλοσοφιών και σήμερα θεωρείται υπόδειγμα για τις χώρες που επιχειρούν να εισάγουν ένα σύγχρονο γενικό νόμο στον εν λόγω τομέα.

1.2. Πέραν της εναρμόνισης εν μέρει έντονα διαφορετικών αντιλήψεων, ο κώδικας επέφερε κυρίως μεγαλύτερη διαφάνεια και πολυάριθμες απλοποιήσεις. Ως εκ τούτου, αποτέλεσε τη βάση πολυάριθμων κοινοτικών πολιτικών, και κυρίως της εμπορικής πολιτικής, καθώς και στον τομέα της είσπραξης των έμμεσων φόρων. Ακόμη και στον τομέα της γεωργικής πολιτικής εφαρμόζονται μέρη της διαδικασίας που περιγράφεται στον τελωνειακό κώδικα.

1.3. Ο πρώτος κανονισμός για τη θέσπιση του τελωνειακού κώδικα⁽²⁾, επέβαλε στην Επιτροπή τη σύνταξη, μέχρι το τέλος του 1997, έκθεσης για τις απαραίτητες με την εσωτερική αγορά προσαρμογές.

1.4. Σε συνέχεια του εν λόγω ενδιάμεσου απολογισμού και των αλλαγών μετά το Γύρο της Ουρουγουάης της ΓΣΔΕ, αλλά και λόγω των αυξανόμενων περιπτώσεων απάτης, η Επιτροπή υποβάλλει τώρα προτάσεις εκσυγχρονισμού, οι οποίες στηρίζουν το φιλόδοξο πρόγραμμα δράσης «Τελωνεία 2000»⁽³⁾, και είναι σύμφωνες με την επιδιωκόμενη απλοποίηση.

1.5. Τα βασικά χαρακτηριστικά τους — πέραν ορισμένων απλοποιήσεων — είναι η μεγαλύτερη ελαστικότητα, η βελτιωμένη διαδικασία είσπραξης και η προσαρμογή της τελωνειακής εκπροσώπησης στις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς.

1.6. Οι μεγάλης εμβέλειας διατάξεις εφαρμογής⁽⁴⁾, του τελωνειακού κώδικα εκπονήθηκαν υπό έντονη χρονική πίεση

κατά την τελική φάση της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς. Οι εν λόγω διατάξεις εφαρμογής απαιτούν περαιτέρω ποιοτική επεξεργασία και συνεχή προσαρμογή στις σύγχρονες εξελίξεις. Σ' αυτόν τον τομέα απαιτείται η συνεχής καταβολή προσπαθειών, όπως στην περίπτωση της διαδικασίας αποστολής⁽⁵⁾ και της τελωνειακής διαδικασίας με οικονομική σημασία.

1.7. Το Συμβούλιο ενέκρινε την κατανομή αυτής της ευρύτατης νομοθετικής ύλης και στα δύο επίπεδα παρουσίασης (βασικός κανονισμός και διατάξεις εφαρμογής) και στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή ανέλαβε σημαντικές αρμοδιότητες, ενώ διασφαλίσθηκε και η συμμετοχή των κρατών μελών για τη θέσπιση μιας ρύθμισης για την επιτροπολογία.

2. Περιεχόμενο της πρότασης κανονισμού της Επιτροπής

2.1. Πυρήνα και στόχο του εκσυγχρονισμένου τελωνειακού κώδικα αποτελεί η επιδιωκόμενη και στο πρόγραμμα δράσης «Τελωνεία 2000» ισότιμη εφαρμογή των διατάξεων εφαρμογής σε όλες τις υπηρεσίες του ενιαίου τελωνειακού χώρου, καθώς και η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και των οικονομικών παραγόντων.

2.1.1. Τον τελευταίο στόχο εξυπηρετεί κυρίως μία μεταρρύθμιση των κοινοτικών διαδικασιών αποστολής, η οποία επιδιώκει την καταπολέμηση της οργανωμένης απάτης, καθώς και των τελωνειακών προτιμήσεων, των οποίων η κατάχρηση σε ορισμένους τομείς έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις.

2.2. Πέραν της περαιτέρω απλοποίησης των διατάξεων, επιδιώκεται και η επίτευξη μεγαλύτερης ελαστικότητας. Σχετικά, προτείνεται η εξισορρόπηση των συμφερόντων σε περίπτωση κανόνων σχετικών με την τελωνειακή οφειλή που θεωρούνται ιδιαίτερα αυστηροί.

2.3. Πρόκειται να αναγνωρισθεί ένα είδος ελεύθερης ζώνης με ιδιαίτερες λεπτομέρειες ελέγχου, η οποία θα ανταποκρίνεται στις περαιτέρω επιθυμίες των οικονομικών παραγόντων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 7.4.1998, σ. 39-41· ΕΕ C 228 της 21.7.1998, σ. 8.

⁽²⁾ ΕΕ L 302 της 19.10.1992· ΕΕ C 60/91, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ C 301 της 13.11.1995, σ. 5.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 253 της 11.10.1993, ΕΕ L 17 της 21.1.1997.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 355 της 21.11.1997, σ. 72.

2.4. Οι μέχρι σήμερα τελωνειακές διαδικασίες με οικονομική σημασία πρόκειται να απλοποιηθούν σε σύγκριση με τις κοινοτικές διαδικασίες αποστολής, πράγμα που προϋποθέτει την απόδοση μεγαλύτερης ελαστικότητας στον κώδικα.

2.5. Οι περαιτέρω τροποποιήσεις στον τομέα των τελωνειακών διατυπώσεων λαμβάνουν υπόψη την ενισχυμένη χρησιμοποίηση της πληροφορικής στις τελωνειακές διαδικασίες.

2.6. Άλλες προτάσεις της Επιτροπής αφορούν τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των διαδικασιών είσπραξης των φόρων, μέσω, κυρίως, της επιμήκυνσης της προθεσμίας παραγραφής σε περίπτωση υπονομιών για παρατυπίες.

2.7. Δεδομένου ότι σε ορισμένα κράτη μέλη οι τελωνειακές διατυπώσεις συνήθως πραγματοποιούνται από τρίτους, προτείνεται από την 1.1.2002 να επιτρέπεται στους τελωνειακούς πράκτορες μόνο η έμμεση εκπροσώπηση.

3. Γενικές παρατηρήσεις

3.1. Οι τροποποιήσεις που τεκμηριώνονται στην πρόταση κανονισμού προσαρμόζουν, αφενός, το ενιαίο ευρωπαϊκό τελωνειακό δίκαιο στις σύγχρονες εξελίξεις και ενισχύουν, αφετέρου, την ικανότητα του για τη μετάβαση στο έτος 2000. Η ΟΚΕ χαιρέτα ιδιαίτερα.

3.2. Η ΟΚΕ τονίζει ότι υφίσταται ανάγκη όπως κωδικοποιημένες τελωνειακές νομοθετικές διατάξεις εξετάζονται σε τακτά χρονικά διαστήματα από την άποψη των οικονομικών πτυχών τους. Οι σύγχρονες τελωνειακές διατάξεις επηρεάζουν μακροπρόθεσμα τις δυνατότητες συμμετοχής στο διεθνές εμπόριο όλων των οικονομικών παραγόντων της τελωνειακής ένωσης. Ούτως, οι εν λόγω τελωνειακές διατάξεις ενισχύουν την απαιτούμενη ανταπόκριση στις ανάγκες των οικονομικών παραγόντων. Για να μην καταστεί το τελωνειακό δίκαιο μία άκαμπτη νομοθετική πράξη, απαιτείται παρακολούθηση σε σαφώς καθορισμένα χρονικά διαστήματα.

3.3. Η ΟΚΕ δεν παραγνωρίζει το γεγονός ότι οι τάσεις ελευθέρωσης στον τομέα των τελωνειακών ελέγχων (οι οποίες πρέπει να ωφελήσουν τους καλοπροαίρετους οικονομικούς παράγοντες και να συνεκτιμήσουν τον αυξανόμενο όγκο των εμπορικών συναλλαγών), χρειάζεται να διασφαλισθούν μέσω κατάλληλων συστημάτων ελέγχου που να λαμβάνουν υπόψη τους διαφόρους κινδύνους. Για το θέμα αυτό, σημαντικό ρόλο αναμένεται να διαδραματίσουν τόσο οι επιχειρήσεις της Μονάδας Συντονισμού για την Καταπολέμηση της Απάτης (UCLAF) όσο και η δέσμη μέτρων «Τελωνεία 2000».

4. Ειδικές παρατηρήσεις

Η διάταξη των παρατηρήσεων της ΟΚΕ ακολουθεί τη διάταξη του σχεδίου κανονισμού.

4.1. Προσαρμογή του τρόπου εκπροσώπησης (άρθρο 5, εδάφιο 2, 2η περίπτωση)

4.1.1. Η ΟΚΕ υποστηρίζει την προτεινόμενη τροποποίηση, σύμφωνα με την οποία η ελευθερία παροχής υπηρεσιών είναι απαραίτητο να αποτελεί μία από τις τέσσερις βάσεις της οικονομικής ένωσης σε όλους τους τομείς χωρίς περιορισμούς.

4.1.2. Κατά την κατάρτιση του τελωνειακού κώδικα το 1992, ελήφθησαν υπόψη στοιχεία από δώδεκα συνολικά εθνικές τελωνειακές νομοθεσίες. Τα διαφορετικά στοιχεία αυτών των εθνικών διατάξεων έπρεπε να συντονισθούν και να συνοψισθούν σε μία απόδοση αποδεκτή από όλα τα κράτη μέλη. Επί αυτής της βάσης, υιοθετήθηκε το καθεστώς των τελωνειακών πρακτόρων όσον αφορά την άμεση εκπροσώπηση, το οποίο προβλεπόταν στην τελωνειακή νομοθεσία ορισμένων κρατών μελών και το οποίο είχε παγιωθεί από χρόνια.

4.1.3. Καθώς ο τελωνειακός νομοθετικός κίνδυνος εναπόκειται αποκλειστικά στους εκπροσωπούμενους, αυτοί θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα πλήρους ελευθερίας επιλογής των εκπροσώπων τους. Ως εκ τούτου, δεν πρέπει να αποτελεί απαραίτητο κριτήριο ένα επίσημα αναγνωρισμένο καθεστώς.

4.1.4. Η προβλεπόμενη μεταβατική ρύθμιση μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2002 φαίνεται ιδιαίτερα κατάλληλη, προκειμένου οι ενδιαφερόμενοι, εντός του διαστήματος των τριών ετών, να πραγματοποιήσουν την εν λόγω προσαρμογή. Ωστόσο, τα κράτη μέλη πρέπει ήδη από την έναρξη ισχύος αυτής της τροποποίησης, που είναι η 1η Ιανουαρίου 1999, να προβλέπουν τη δυνατότητα άμεσης εκπροσώπησης από οποιονδήποτε, ανεξάρτητα από το εάν είναι επίσημα αναγνωρισμένος ή όχι.

4.1.5. Με σκοπό την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, η ΟΚΕ θεωρεί ιδιαίτερα κρίσιμη τη διατήρηση του ειδικού καθεστώτος των τελωνειακών πρακτόρων με την απαίτηση της έμμεσης εκπροσώπησης — ακόμη και αν αυτή γίνεται αποδεκτή ως δυνατότητα επιλογής. Η μόνιμη διαμονή ενός εκτελωνιστή στην Κοινότητα και η τήρηση εκ μέρους του ελέγξιμης λογιστικής προβλέπονται από το άρθρο 64 του τελωνειακού κώδικα, επειδή οι εκτελωνιστές οφείλουν να έχουν τακτικές δραστηριότητες. Η τελωνειακή οφειλή — όσον αφορά και τους εθνικούς φόρους, είτε πρόκειται για φόρους κατανάλωσης είτε εισαγωγής — πρέπει να βασίζεται στην αξιοπιστία των εκτελωνιστών. Εν προκειμένω, αρκεί μία ανάλυση των κινδύνων από κάθε εθνική τελωνειακή υπηρεσία.

4.2. Συναλλαγματική ισοτιμία για τελωνειακές αξίες (άρθρο 35, εδάφιο 1)

4.2.1. Ενόψει της εισαγωγής του ευρώ, από 1ης Ιανουαρίου 1999, και της συνδεόμενης μ' αυτή υλοποίησης της τρίτης φάσης της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, οι συναλλαγματικές ισοτιμίες που ανακοινώνουν τα επιμέρους κράτη μέλη δεν πρέπει να παρουσιάζουν σημαντικές αποκλίσεις. Δεδομένου ότι στην εισαγωγή του ευρώ θα συμμετάσχουν μόνο έντεκα κράτη μέλη, η ΟΚΕ επισημαίνει ότι τα εθνικά νομίσματα των υπολοίπων τεσσάρων κρατών μελών πρέπει να συνδέονται στενά με τη συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ.

Για την περίοδο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2001, κατά την οποία θα ισχύουν παράλληλα το ευρώ και τα εθνικά νομίσματα στα 11 κράτη μέλη, ο καθορισμός των συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρώ έναντι των εθνικών νομισμάτων γίνεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Οι δεσμευτικές ισοτιμίες καθορίστηκαν στις 31 Δεκεμβρίου 1998 από κοινού με το Συμβούλιο υπουργών και δημοσιεύθηκαν υπό τη μορφή κανονισμού (ΕΚ) στην Επίσημη Εφημερίδα της 31ης Δεκεμβρίου 1998. Ο εν λόγω κανονισμός ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 1999.

4.2.2. Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, πρέπει να αναμένονται δυσχέρειες σχετικά με τις νομισματικές μετατροπές στις τελωνειακές διασαφίσεις κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2001, επειδή ορισμένα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις δηλώσεις των κυβερνήσεών τους, επιθυμούν να εισάγουν για πρώτη φορά το ευρώ στους τελωνειακούς δασμούς την τελευταία ημέρα της μεταβατικής περιόδου.

4.3. Προθεσμίες για τις συνοπτικές δηλώσεις (άρθρο 49, εδάφιο 1)

4.3.1. Ο καθορισμός μιας περιορισμένης και συγκεκριμένης σχέσης μεταξύ των αναφερόμενων στη συνοπτική δήλωση των εμπορευμάτων και του αναφερόμενου ατόμου ακολουθεί βασικά τα πρακτικά δεδομένα. Επειδή τα εν λόγω εμπορεύματα κατά τα περαιτέρω διαβήματα του εν λόγω ατόμου κανονικά αφήνονται στις προαναφερθείσες αποθήκες, η υποχρέωση για την έκδοση της συνοπτικής δήλωσης από το ίδιο άτομο είναι σκόπιμη και πρακτική. Η ΟΚΕ θα επιθυμούσε να τονίσει εν προκειμένω ότι, σε περίπτωση έκδοσης μίας συνοπτικής δήλωσης μετά από την ολοκλήρωση μίας διαδικασίας αποστολής, θα πρέπει να εξακολουθήσει να είναι αποδεκτή η διαφορετική ταυτότητα του βασικού υπεύθυνου της διαδικασίας αποστολής και του ατόμου που εκδίδει τη συνοπτική δήλωση.

4.3.2. Σε περιπτώσεις εμφάνισης διαφορετικών ατόμων, πέραν των προαναφερομένων, είναι δυνατόν, βάσει των σχέσεων εκπροσώπησης του άρθρου 5, να επιτευχθεί ενδεχομένως ένα πρακτικό αποτέλεσμα.

4.4. Αποδεικτικά έγγραφα (παραστατικά) για την τελωνειακή δήλωση (άρθρο 62, εδάφιο 3)

4.4.1. Δεδομένου ότι σε ορισμένα κράτη μέλη υφίσταται ήδη η δυνατότητα κατάθεσης τελωνειακής δήλωσης με ηλεκτρονικά μέσα ή αυτή η δυνατότητα πρόκειται να προβλεφθεί για τα περισσότερα υπόλοιπα κράτη μέλη, η ΟΚΕ επιδοκιμάζει ιδιαίτερα την απαλλαγή από την υποβολή δικαιολογητικών για την κατάθεση εγγράφων, όπως ενός τιμολογίου ή ενός αποδεικτικού προτίμησης, σύμφωνα με τα άρθρα 218 μέχρι 221 του ΤΚ/ΔΕ, καθώς αυτό αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη δημιουργία μιας ανάλογης ηλεκτρονικής διαδικασίας. Εντούτοις, εκτιμά ότι είναι προς το συμφέρον των συμμετεχόντων, σε περιπτώσεις δικαιολογημένων αμφιβολιών ή υπονοιών για την πλαστογράφηση⁽¹⁾ των δικαιολογητικών, να μην ισχύει η αρχή της απαλλαγής των πρωτότυπων εγγράφων στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής διαδικασίας. Σε περιπτώσεις αποστολής ευπαθών προϊόντων, όπως ειδών διατροφής, ζώων ή φυτών, προτείνεται η κατά περίπτωση απαλλαγή από τα απαιτούμενα έγγραφα αποστολής — πιστοποιητικά καταναλωσιμότητας, ιατρικές βεβαιώσεις ή άδειες εισαγωγής — μόνο βάσει διμερών συμφωνιών.

4.4.2. Η απάντηση των τελωνειακών αρχών στην ηλεκτρονική τελωνειακή δήλωση των επιχειρηματιών είναι δυνατόν

να έχει τη μορφή της τυποποιημένης ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων (UN/EDIFACT). Η εξαρτώμενη από το χρόνο αντίδραση των τελωνειακών αρχών ταχύτητα της ανακρίνουσας περιορίζεται από τις οριζόμενες στο άρθρο 62, εδάφιο 2 υποχρεώσεις για την υποβολή δικαιολογητικών για τη δήλωση εγγράφων. Η υποχρέωση υποβολής τέτοιου είδους δικαιολογητικών αποδεικνύεται αντιπαραγωγική όσον αφορά τα πλεονεκτήματα από την ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων.

4.4.3. Στις περιγραφόμενες στις διατάξεις εφαρμογής προϋποθέσεις για μία ανάλογη περίπτωση πρέπει να προβλεφθεί ότι ο επιχειρηματίας μπορεί να καταθέτει τα αποδεικτικά έγγραφα είτε σε γραπτή είτε σε ηλεκτρονική μορφή — π.χ. CD-ROM, δισκέτες ή μικροδελτία.

4.4.4. Οι προθεσμίες υποβολής αυτών των αποδεικτικών για τη δήλωση εγγράφων πρέπει, σύμφωνα με την άποψη της ΟΚΕ, να συμφωνούν με τις προθεσμίες υποβολής των τελωνειακών εγγράφων που προβλέπονται στον τελωνειακό κώδικα, μεταξύ άλλων στα άρθρα 14-17.

4.5. Υποκατάστατα εμπορευμάτων σε ενεργό μεταποίηση (άρθρο 115, εδάφιο 4)

4.5.1. Η αδασμολόγητη εισαγωγή υποκατάστατων εμπορευμάτων σε ενεργό μεταποίηση, των οποίων οι εργασίες μεταποίησης συνεχίζονται και τα μεταποιημένα προϊόντα προορίζονται για εξαγωγή, πριν να έχουν εισαχθεί τα αντίστοιχα αρχικά προϊόντα, θα επιτρέπεται μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας αναστολής ή επιστροφής των δασμών. Επί του παρόντος, προβλέπονται περιορισμοί αυτής δυνατότητας, στο άρθρο 569, εδάφιο 2, σε σχέση με το παράρτημα 78 του κανονισμού εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα⁽²⁾, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα. Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει την πρόθεση της Επιτροπής να καταστήσει περισσότερο εύκαμπτη αυτή την ειδική ρύθμιση, μέσω της τροποποίησης του παραρτήματος 78. Είναι προφανές ότι η τροποποίηση αυτή θα έχει και θετικές συνέπειες επί των διατάξεων εφαρμογής — και όχι μόνο περιορισμούς.

4.6. Προϋποθέσεις έγκρισης (άρθρο 117, περίπτωση γ)⁽³⁾

4.6.1. Η έγκριση μιας ενεργού μεταποίησης περιορίζεται πάντα από την ανάγκη προστασίας των πραγματικών συμφε-

⁽¹⁾ Εν προκειμένω, η ΟΚΕ υπενθυμίζει παραδείγματος χάρι το μεγάλο αριθμό πλαστογραφημένων στο Μπανγκλαντές πιστοποιητικών προέλευσης του τύπου Α για υφαντουργικά προϊόντα, τα οποία οδήγησαν στη συνέχεια σε σημαντική αύξηση των φόρων εισαγωγής στην Κοινότητα.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της 2.7.1993, ΕΕ L 253 της 11.10.1993.

⁽³⁾ Ο έλεγχος των οικονομικών προϋποθέσεων στην ενεργό μεταποίηση αποτέλεσε το θέμα ενός σεμιναρίου «Mattheus», το οποίο διοργάνωσε η Επιτροπή από τις 27 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1998 στο Μπορντό της Γαλλίας. Οι συμμετέχοντες εκπρόσωποι του οικονομικού τομέα τάχθηκαν στη μεγάλη τους πλειοψηφία υπέρ της άποψης οι οικονομικές προϋποθέσεις στον τομέα των βιομηχανικών-βιοτεχνικών εμπορευμάτων να θεωρούνται πάντα ως δεδομένες. Αντίθετα, οι ιδιαιτερότητες του γεωργικού τομέα δικαιολογούν κατ'αρχήν τον έλεγχο των οικονομικών προϋποθέσεων. Η ιδιαίτερη μεταχείριση της γεωργίας, η οποία διαπιστώνεται, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο των επιστροφών κατά την εξαγωγή ορισμένων γεωργικών προϊόντων, κατά τη γνώμη των εκπροσώπων του οικονομικού τομέα, δεν θα πρέπει να επεκταθεί και στον βιομηχανικό τομέα.

ρόντων των παραγωγών της Κοινότητας — έλεγχος των οικονομικών προϋποθέσεων. Εν προκειμένω, πρέπει να αξιολογηθούν τα εξαγωγικά συμφέροντα της βιομηχανίας μεταποίησης σε σχέση με την προστασία των συμφερόντων της βιομηχανίας συμπληρωματικών υλικών, η οποία παράγει συγκρίσιμα με τα εισαγόμενα εμπορεύματα προς επεξεργασία που προστατεύονται μέσω της αύξησης των τελωνειακών δασμών. Η αξιολόγηση απαιτεί βασικές οικονομικές γνώσεις επί του συνόλου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ως εκ τούτου, η στάθμιση αμοφτέρων των συμφερόντων από τις τοπικές τελωνειακές υπηρεσίες είναι ιδιαίτερα δύσκολη.

4.6.2. Η κατάρτιση ενός καταλόγου στον τομέα των βιομηχανικών-βιοτεχνικών εμπορευμάτων, στον οποίο παρατίθενται οι περιπτώσεις όπου δεν πληρούνται οι οικονομικές προϋποθέσεις (αρνητικός κατάλογος), καθώς και ενός καταλόγου στον τομέα των γεωργικών εμπορευμάτων, στον οποίο παρατίθενται οι περιπτώσεις όπου πληρούνται οι οικονομικές προϋποθέσεις (θετικός κατάλογος), θα προσφέρει βεβαίως σημαντική βοήθεια στις διοικητικές αρχές και την οικονομία. Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 117 προβλέπει τη δυνατότητα κατάρτισης τέτοιου είδους καταλόγων.

4.6.3. Η ΟΚΕ επικροτεί και την προτεινόμενη τροποποίηση σχετικά με την ενιαία εφαρμογή του δικαίου σε όλα τα κράτη μέλη. Η ΟΚΕ υποθέτει ότι η προτεινόμενη απαρίθμηση των αναμφισβήτητων περιπτώσεων δεν θα είναι εις βάρος της σχετικής βιομηχανίας.

4.7. Η προθεσμία επανεξαγωγής κατά την ενεργό μεταποίηση (άρθρο 118, εδάφιο 4)

4.7.1. Η ΟΚΕ θεωρεί σκόπιμο τον καθορισμό ειδικών προθεσμιών επανεξαγωγής, από τη στιγμή που οι εν λόγω προθεσμίες ανταποκρίνονται στις ανάγκες των επιχειρήσεων μεταποίησης. Κατ'αυτόν τον τρόπο, επιτυγχάνεται η ενιαία εφαρμογή του δικαίου στα επιμέρους κράτη μέλη.

4.7.2. Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, είναι αναγκαίο να επιτρέπεται η δικαιολογημένη εξαίρεση από την καθορισθείσα, βάσει της διαδικασίας επιτροπών προθεσμία, προκειμένου να καταστεί δυνατή η εξυπηρέτηση οικονομικών συμφερόντων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις (ευέλικτος καθορισμός προθεσμιών σε δικαιολογημένες εξαιρέσεις).

4.8. Επιστροφή κατά την ενεργό μεταποίηση (άρθρο 124)

4.8.1. Η ΟΚΕ θεωρεί τις προτεινόμενες τροποποιήσεις βάσιμες, επειδή επί του παρόντος ορισμένα γεωργικά προϊόντα δεν μπορούν να συμπεριληφθούν στη διαδικασία επιστροφής. Εξαίρεση αποτελούν, και πιθανόν θα εξακολουθήσουν να αποτελούν, τα προϊόντα με επιστροφή δασμών κατά την εξαγωγή.

4.8.2. Σύμφωνα με τη διαδικασία επιτροπών και προς όφελος της διανυγούς εφαρμογής του δικαίου για κάθε συμμετέχοντα πρέπει να προβλεφθούν σαφώς οι περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί η διαδικασία μη εισπραχθέντων φόρων.

4.9. Αποστολή/Υποβολή κατά τη διαδικασία επιστροφής (άρθρο 128, εδάφιο 1)

4.9.1. Στην προτεινόμενη τροποποίηση δεν προβλέπεται πλέον η υποβολή αιτήσεων επιστροφής καταβληθέντων δασμών κατά την εισαγωγή, οι οποίοι εκπληρώθηκαν κατά τη μεταφορά των εμπορευμάτων βάσει της διαδικασίας μεταποίησης, καθώς τα μεταποιημένα προϊόντα μεταφέρονται μόνο βάσει μιας διαδικασίας αποστολής. Όσον αφορά την αναδιάρθρωση των τελωνειακών διαδικασιών με οικονομική σημασία, κρίνεται σκόπιμη η αποφυγή της ειδικής μετάβασης σε μία διαδικασία αποστολής για την ολοκλήρωση της διαδικασίας μεταποίησης: η εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων είναι δυνατή στο πλαίσιο της έγκρισης της μεταποίησης. Αυτό αποτελεί μία σημαντική απλοποίηση του συνόλου των διαδικασιών για τον επιχειρηματία και για το λόγο αυτό επιδοκιμάζεται από την ΟΚΕ.

4.9.2. Κατά την άποψη της ΟΚΕ, πρέπει να επιτρέπεται, κάθε εμπορεύμα το οποίο βρίσκεται σε μία τελωνειακή διαδικασία, κατά την ολοκλήρωση της εν λόγω διαδικασίας να μεταφέρεται σε μία νέα και τελική διαδικασία. Μόνο κατ'αυτόν τον τρόπο θα είναι δυνατόν για τις επιχειρήσεις να απαντούν ενιαία σε όλες τις αιτήσεις των εντολέων. Σ'αυτή την περίπτωση, δεν αναμένονται εξαιρέσεις από την καταβολή φόρων.

4.10. Μετατροπές (άρθρο 131)

4.10.1. Η νέα εκδοχή του άρθρου φαίνεται στην ΟΚΕ σαφώς.

4.11. Προϋποθέσεις έγκρισης για μετατροπές (άρθρο 133 ε)

4.11.1. Με σκοπό να καταστούν περισσότερο διαφανείς οι νομοθετικές διατάξεις, αφενός, και να εφαρμόζεται ενιαία η νομοθεσία, αφετέρου, είναι σκόπιμος ο καθορισμός των οικονομικών προϋποθέσεων. Επειδή η ενίσχυση των διαδικασιών μετατροπής διασφαλίζει στην Κοινότητα, μεταξύ άλλων, θέσεις απασχόλησης, οι οικονομικές προϋποθέσεις πρέπει να ανταποκρίνονται στις πρακτικές ανάγκες.

4.11.2. Ο ενιαίος καθορισμός των εν λόγω προϋποθέσεων, κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, θα διευκολύνει την εξισορρόπηση των συμφερόντων μεταξύ των επιχειρήσεων μετατροπής που πραγματοποιούν εισαγωγές και της προστασίας των συμφερόντων των παραγωγών παρόμοιων προϊόντων που είναι εγκατεστημένοι σε ορισμένα κράτη μέλη.

4.12. Μερική απαλλαγή από τέλη κατά την προσωρινή αποδοχή (άρθρο 142)

4.12.1. Μέσω της προτεινόμενης τροποποίησης, αποκαθίσταται συμφωνία μεταξύ των δύο εναλλακτικών λύσεων της προσωρινής αποδοχής. Αυτό επικροτείται από την ΟΚΕ.

4.12.2. Οι σχέσεις ιδιοκτησίας σε περίπτωση προσωρινώς εισαγομένων εμπορευμάτων, κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, δεν διευθετούνται μόνο με τη μεταφορά στη διαδικασία. Μόνο το τελωνειακό καθεστώς των εμπορευμάτων είναι καθοριστικής σημασίας. Με την εν λόγω τροποποίηση δεν φαίνεται να θίγονται οικονομικά συμφέροντα.

4.13. Καθοριστικό χρονικό σημείο για τις βάσεις υπολογισμού κατά την προσωρινή αποδοχή (άρθρο 144)

4.13.1. Μέσω της διαγραφής του υφιστάμενου εδαφίου 1, οι κανόνες του άρθρου 214 για τις βάσεις υπολογισμού σε περίπτωση τελωνειακής οφειλής κατά την προσωρινή αποδοχή με πλήρη απαλλαγή από τέλη εφαρμόζονται κατά προτεραιότητα. Η εν λόγω τροποποίηση φαίνεται πρακτική και για το λόγο αυτό επιδοκιμάζεται.

4.13.2. Επειδή ο δασμός ενός εμπορεύματος που εξετάζεται είναι δυνατόν να αυξηθεί κανονικά μόνο μία φορά, όπως προβλέπει η νέα διατύπωση του εν λόγω άρθρου σε περίπτωση προσωρινής αποδοχής με μερική μόνο απαλλαγή από τέλη, ο μειωμένος δασμός κατά την περίοδο αποδοχής — 3 % για τον τρέχοντα ημερολογιακό μήνα — πρέπει να υπολογίζεται βάσει του συνολικού καταβλητέου δασμού. Η εν λόγω τροποποίηση συμβάλλει στην περαιτέρω διασαφήνιση και ως εκ τούτου επιδοκιμάζεται.

4.14. Αδάπανη βελτίωση (άρθρο 152)

4.14.1. Η ΟΚΕ διακρίνει στην προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 152 μία εμφανή μεταβίβαση δικαιώματος του Συμβουλίου στην αρμοδιότητα της Επιτροπής. Η μεταβίβαση αυτή απορρίπτεται.

4.14.2. Το εν λόγω άρθρο ρυθμίζει το θέμα της απαλλαγής από τέλη στην περίπτωση αδάπανης βελτίωσης εμπορευμάτων κατά τη μεταβατική εξαγωγή, τα οποία εισάγονται από χώρες εκτός της Κοινότητας και μεταφέρονται στο τελωνειακό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας. Αυτή η δυνατότητα για αποζημίωση μετά τη λήξη της προθεσμίας της εγγύησης για την επιδιόρθωση εκτός της Κοινότητας και την τελική επανεισαγωγή χωρίς δασμούς των επιδιορθωμένων εμπορευμάτων στην Κοινότητα δεν είναι δυνατόν να αποτελεί δυνατότητα επιλογής προβλεπόμενη στις διατάξεις εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα — «αυτό είναι δυνατόν να καθορισθεί βάσει της διαδικασίας της επιτροπής...».

4.14.3. Είναι δυνατόν να υπάρξουν ορισμένες παρεκκλίσεις από την εν λόγω βάση και σ'αυτές τις περιπτώσεις είναι δυνατόν να εφαρμοσθούν οι περιγραφόμενοι στο άρθρο 151 κανόνες διαφοροποιημένης δασμολόγησης. Η ΟΚΕ εκτιμά ότι κατά την εξέταση αυτή προβάλλεται περισσότερο η οικονομική αναγκαιότητα της διάταξης.

4.15. Διαγραφή του άρθρου 153 (Επαχθής βελτίωση)

4.15.1. Βάσει αυτών που εκτίθενται στο σημείο 4.14, η ΟΚΕ απορρίπτει τη διαγραφή του εν λόγω άρθρου.

4.15.2. Και το άρθρο αυτό προβλέπει την εφαρμογή των κανόνων διαφοροποιημένης δασμολόγησης, όπως περιγράφεται για το άρθρο 151, προς όφελος μιας προστιθέμενης δασμολόγησης — ανάλογης με τις δαπάνες επιδιόρθωσης. Μία κατ'επιλογή ρύθμιση στις διατάξεις εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα δεν πρέπει να θέτει σε αμφισβήτηση αυτή τη ρύθμιση που είναι ζωτικής σημασίας για πολυάριθμες εταιρείες.

4.16. Εγκαθίδρυση ελεύθερων ζωνών (άρθρο 167)

4.16.1. Στη μελέτη της για τη λειτουργία των ελεύθερων ζωνών στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Επιτροπή

επεσήμανε ότι στα επιμέρους κράτη μέλη έχουν εγκαθιδρυθεί διαφορετικοί τύποι ελεύθερων ζωνών. Ενώ οι ελεύθερες ζώνες «παλαιού τύπου» εξακολουθούν να είναι περιφραγμένες και περιορισμένες σε συγκεκριμένες περιοχές, όπου υπάρχουν τελωνειακοί υπάλληλοι, οι ελεύθερες ζώνες «νέου τύπου» δεν είναι περιφραγμένες. Στις ζώνες αυτές, υφίσταται έλεγχος — σύμφωνα με τις ρυθμίσεις για τις τελωνειακές αποθήκες — των τελωνειακών δηλώσεων για τα μη κοινοτικά προϊόντα.

Δεδομένου ότι αυτού του τύπου οι ελεύθερες ζώνες είναι κατά πολύ περισσότερες από τις περιφραγμένες και τις καθορισμένες βάσει νόμου από τα κράτη μέλη ζώνες, η έγκριση επαφίεται στις αρμόδιες τελωνειακές αρχές των ζωνών αυτών. Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει την εξάλειψη των ειδικών επιτόπου διαδικασιών για την εισαγωγή στις εν λόγω ζώνες, καθώς αυτή συνεπάγεται σημαντική απλοποίηση για όλους τους ενδιαφερομένους.

4.16.2. Δεδομένου ότι ο έλεγχος των μη περιφραγμένων ελεύθερων ζωνών «νέου τύπου» είναι δυνατός βάσει των τελωνειακών δηλώσεων για τα μη κοινοτικά εμπορεύματα, οι επιτόπου τελωνειακές αρχές μπορούν να αντιδρούν με περισσότερο ευέλικτο τρόπο σε ανάλογες επιθυμίες των οικονομικών παραγόντων. Επειδή η δημιουργία τέτοιου είδους ζωνών έχει μεγάλη σημασία για ορισμένους τομείς, η ΟΚΕ επιδοκιμάζει την προτεινόμενη τροποποίηση.

4.17. Επιτήρηση των ελεύθερων ζωνών (άρθρο 168)

4.17.1. Επειδή μελλοντικά είναι δυνατή η διατήρηση ή δημιουργία αμοτέρων των περιγραφόμενων στο σημείο 4.16 τύπων ελεύθερων ζωνών, απαιτείται η τελωνειακή επιτήρηση κατά την εισαγωγή και εξαγωγή από τις περιφραγμένες ζώνες να πραγματοποιείται από τις επιτόπου τελωνειακές αρχές. Αυτή η τελωνειακή επιτήρηση ασκείται και στα κοινοτικά εμπορεύματα που βρίσκονται εντός των ζωνών. Η ΟΚΕ θεωρεί την εν λόγω επιτήρηση απαραίτητη.

4.18. Αποδοχή του σημείου 168 α για την εγκαθίδρυση ιδιαίτερης ελεύθερης ζώνης

4.18.1. Η τελωνειακή επιτήρηση των στο σημείο 4.16 περιγραφόμενων ελεύθερων ζωνών «νέου τύπου» πραγματοποιείται μέσω των δηλώσεων εισαγωγής ή εξαγωγής από τη ζώνη των μη κοινοτικών εμπορευμάτων. Για την επιτήρηση αυτή είναι υπεύθυνες οι επιτόπου τελωνειακές αρχές των ελεύθερων ζωνών. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η εν λόγω διευθέτηση αντιπροσωπεύει μία οικονομικά συμφέρουσα εφαρμογή των απαιτούμενων μέτρων επιτήρησης.

4.18.2. Τα άρθρα 170 «Προσκόμιση στο τελωνείο για την κίνηση στο εσωτερικό μίας ελεύθερης ζώνης», 176 «Σήμανση των αποθεμάτων» και 180 «Κατάθεση πιστοποιητικών σχετικά με το τελωνειακό καθεστώς ενός εμπορεύματος» μπορούν να εφαρμοσθούν μόνο σε περιφραγμένες ελεύθερες ζώνες. Η αναφερόμενη στο άρθρο 168 α), δεύτερη πρόταση, περίπτωση μη εφαρμογής στις μη περιφραγμένες ζώνες, αποτελεί συνέπεια των προηγούμενων θεωρήσεων.

4.19. Απαλλαγή από τέλη παρά τις παρατυπίες (άρθρο 212 α)

4.19.1. Η προτεινόμενη τροποποίηση υπογραμμίζει την άποψη που εξέφρασε το Συμβούλιο την 1η Ιανουαρίου 1997, σύμφωνα με την οποία η εφαρμογή των κανονικών τελωνειακών δασμών δεν αποτελεί την κατάλληλη κύρωση στις περιπτώσεις παράβασης των τελωνειακών διατάξεων. Μέσω αυτής της ρύθμισης προστατεύονται κυρίως οι νομοταγείς εκτελωνίζοντες⁽¹⁾.

4.20. Τόπος εγκαθίδρυσης των τελωνειακών οφειλών (άρθρο 215, εδάφια 5 και 6)

4.20.1. Η συμπλήρωση του άρθρου 215 αυξάνει, αφενός, τη διαφάνεια του τελωνειακού κώδικα και, αφετέρου, αποδίδει σαφώς τις αρμοδιότητες της εγκαθίδρυσης των τελωνειακών οφειλών. Επομένως, όσον αφορά την εγκαθίδρυση των τελωνειακών οφειλών, η συμπλήρωση αυτή επιδοκιμάζεται.

4.20.2. Το προστιθέμενο εδάφιο 5 υπογραμμίζει τις προσπάθειες που ανελήφθησαν για μία εύκαμπτη διοίκηση και μία αποτελεσματική διοικητική διαδικασία. Βάσει αυτού, αποφεύγεται η μη αναγκαία μεταφορά αρμοδιοτήτων μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών μέχρι του καθορισθέντος ποσού των 5 000 Ecu.

4.20.2.1. Εντούτοις, η ρύθμιση αυτή δεν θα πρέπει να οδηγήσει μεταξύ των διοικητικών αρχών στην αμφισβήτηση της είσπραξης των διοικητικών δαπανών ύψους 10 % επί των τελωνειακών εσόδων ούτε στη θεώρησή της ως κριτηρίου που επηρεάζει τις μελλοντικές δράσεις.

4.20.2.2. Πέραν του απλού τελωνειακού υπολογισμού και της είσπραξης των εθνικών φόρων, κρίνεται σκόπιμο να λαμβάνονται υπόψη κυρίως οι φόροι επί των εισαγωγών. Πρέπει να εξετασθούν οι τελωνειακές διατάξεις όσον αφορά τις εθνικές νομοθεσίες για τον ΦΠΑ, προκειμένου να επιτευχθεί η εναρμόνιση των διατάξεων. Η εν λόγω ρύθμιση δεν θα πρέπει να οδηγήσει σε απαράδεκτη αύξηση του κόστους για την αφαίρεση του ΦΠΑ, μέσω π.χ. της αίτησης αριθμού φορολογικού μητρώου σε άλλα κράτη μέλη. Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, με την προτεινόμενη τροποποίηση απαιτείται προσαρμογή της 6ης οδηγίας για το ΦΠΑ (77/388/ΕΟΚ) και των οδηγιών για τους φόρους κατανάλωσης.

4.20.3. Η περιγραφόμενη στο προστιθέμενο εδάφιο 6 ρύθμιση για τον τόπο εγκαθίδρυσης των τελωνειακών οφειλών, σε περίπτωση που η απλουστευμένη τελωνειακή δήλωση εκδίδεται σε ένα κράτος μέλος (Α) και η συμπληρωματική δήλωση σε ένα άλλο (Β), φαίνεται στην ΟΚΕ σκόπιμη. Κανονικά, οι τελωνειακές δαπάνες εγκαθιδρύονται στο κράτος μέλος (Α) με την παραλαβή της απλουστευμένης τελωνειακής δήλωσης — άρθρο 201, εδάφιο 1, του τελωνειακού κώδικα. Τα δύο ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πρέπει να συμφωνήσουν, στο πλαίσιο μίας διοικητικής συμφωνίας, σχετικά με την περαιτέρω διαδικασία της έκπτωσης αυτού του είδους της απλουστευμένης διαδικασίας κατά περίπτωση. Λαμβανομένου υπόψη ότι η συμπληρωματική δήλωση κανονικά πρέπει να εκδίδεται στο κράτος

μέλος, στο οποίο ο δηλών έχει την έδρα της εταιρείας του, η εν λόγω διοικητική αρχή πρέπει να διαθέτει και την κατάλληλη λογιστική για τον έλεγχο και την έκπτωση της διαδικασίας.

4.20.3.1. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη και η περιγραφόμενη στο σημείο 4.20.2.2 πτυχή της εθνικής φορολόγησης. Οι ρυθμίσεις στον τομέα του ΦΠΑ πρέπει να καθορισθούν παράλληλα με τις διατάξεις του τελωνειακού δικαίου. Οι συμμετέχουσες διοικητικές αρχές θα πρέπει να συζητήσουν και την κατανομή των διοικητικών δαπανών ανάλογα με τα έσοδα.

4.21. Μεταγενέστερη λογιστική καταχώρηση (άρθρο 220, εδάφιο 1)

4.21.1. Η λογιστική καταχώρηση για μη καθορισθέντα ποσά έρχεται σε αντίφαση με τη μέχρι σήμερα πρακτική στην Κοινότητα, βάσει του άρθρου 220. Η προτεινόμενη συμπλήρωση, κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, αποτελεί κατάλληλο μέσο για την καταπολέμηση των περιπτώσεων απάτης. Κυρίως, πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη αξία στην καλή πίστη των νομοταγών εκτελωνίζοντων. Η ανωτέρω αντίληψη επισημάνθηκε και από το Συμβούλιο στα συμπεράσματά του για την «Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη διαχείριση των καθεστώτων τελωνειακών προτιμήσεων»⁽²⁾.

4.21.2. Για το διαχωρισμό της απάτης από την απαιτούμενη προστασία της εμπιστοσύνης, θα πρέπει να προστεθεί στο άρθρο 220 του ΤΚ ένα νέο εδάφιο, στο οποίο να ορίζεται ότι δεν θα ακολουθηθεί μεταγενέστερος λογιστικός έλεγχος σε περίπτωση που το νομίμως οφειλόμενο ποσόν δεν καθορίστηκε βάσει λανθασμένου εγγράφου προερχόμενου από τη χώρα εξαγωγής ή ένα κράτος μέλος. Αυτή η εξαίρεση επιβάλλεται, σε περίπτωση που ο οφειλέτης δασμών δεν είχε γνώση αυτού.

4.21.3. Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, ο τομέας εφαρμογής της εν λόγω συμπληρωματικής διάταξης πρέπει να περιορίζεται σε περιπτώσεις διαπιστωμένης απάτης. Στο εισαγόμενο τρίτο υποεδάφιο, δεν ορίζεται σαφώς ο εν λόγω περιορισμένος τομέας εφαρμογής. Η ΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να καθορίσει σαφέστερα το πεδίο εφαρμογής. Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, πρέπει να τονισθεί σαφώς ότι το προστιθέμενο υποεδάφιο ισχύει μόνο στις περιπτώσεις απάτης και όχι στις περιπτώσεις προστασίας της καλής πίστης.

4.22. Ανακοίνωση της λογιστικής (άρθρο 221, εδάφια από 3 μέχρι 5)

Το άρθρο ρυθμίζει την ανακοίνωση του οφειλόμενου ποσού στον εκτελωνίζοντα που καθορίζεται βάσει της λογιστικής. Η μορφή της ανακοίνωσης δεν μπορεί να καθορισθεί απόλυτα από τον τελωνειακό κώδικα, εξαιτίας των διαφορετικών φορολογικών νομοθεσιών στα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ Βλ. γνωμοδότηση της ΟΚΕ στην ΕΕ C 174 της 17.6.1996, σ. 14, σημείο 2.4.

⁽²⁾ Έγγραφο του Συμβουλίου 8428/98, της 11ης Μαΐου 1998.

4.22.1. Η ΟΚΕ ευνοεί την προτεινόμενη μείωση των προθεσμιών για το λογιστικό καθορισμό των επιστροφών από τα ισχύοντα σήμερα τρία έτη σε δύο. Αυτό συνεπάγεται για τους εκτελωνίζοντες την ταχύτερη έναρξη ισχύος μίας απόφασης.

4.22.2. Ο καθορισμός των προθεσμιών λήξης της ισχύος σε περίπτωση χρησιμοποίησης του δικαιώματος προσφυγής, κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, αποτελεί το ενδεδειγμένο μέσο για την παροχή, αφενός, της δυνατότητας στους εκτελωνίζοντες να διορθώνουν αποφάσεις που τους αφορούν και για τη διευκόλυνση, αφετέρου, της λήψης αποφάσεων εκ μέρους των τελωνειακών αρχών σχετικά με τα κατάλληλα νομοθετικά μέσα, λαμβάνοντας υπόψη τους τα νέα δεδομένα, τα οποία τους επιτρέπουν να αναθεωρήσουν την αρχική απόφαση.

4.22.3. Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, η ρύθμιση αυτή ακολουθεί την αρχή της φορολογικής δικαιοσύνης και της ίσης εφαρμογής των νόμων. Εντούτοις, η ΟΚΕ ανησυχεί για την ύπαρξη διαφορετικών προθεσμιών λήξης της ισχύος για τους οικονομικούς παράγοντες στην ίδια ανακοίνωση. Συνεπώς, κρίνεται σκόπιμος ο διαχωρισμός τέτοιου είδους μικτών ανακοινώσεων και η συγκέντρωση σε κάθε μία παρόμοιων προθεσμιών λήξης της ισχύος, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι αρχές της σαφήνειας και της διαφάνειας.

4.22.4. Η στο εδάφιο 3 του εν λόγω άρθρου τεκμηριωμένη αρχή τείνει προς μία παράταση των προθεσμιών παραγραφής, σε περιπτώσεις διαπιστωμένων περιπτώσεων παράβασης των τελωνειακών διατάξεων. Η δυνατότητα αυτή που παρουσιάζεται στον τελωνειακό κώδικα συμπληρώνεται από τις εθνικές φορολογικές νομοθεσίες, ελλείψει μίας ενιαίας ρύθμισης σε επίπεδο ΕΚ, η οποία θα προέβλεπε την παράταση των προθεσμιών παραγραφής, σε περίπτωση επιπόλαιας μείωσης της φορολόγησης ή φορολογικής απάτης.

4.23. Προθεσμία καταβολής των δασμών (άρθρο 222, εδάφιο 2)

Στο άρθρο 222, εδάφιο 2, προβλέπονται διαφορετικές προθεσμίες για την καταβολή των ανακινωθέντων δασμών σε ιδιαίτερες περιπτώσεις.

4.23.1. Η διατηρηθείσα πρώτη εναλλακτική δυνατότητα του εδαφίου 2 προβλέπει την προσωρινή αναστολή της υποχρέωσης καταβολής σε τέσσερις περιπτώσεις, οι οποίες καθορίζονται στα άρθρα 876 του ΤΚ ΔΕ. Μέσω της εν λόγω ρύθμισης είναι δυνατόν να αποφευχθεί η επιστροφή δασμών για εισαγωγή οι οποίοι πιθανόν να έπρεπε να καταβληθούν.

4.23.2. Η νεοεισαχθείσα τρίτη δυνατότητα επιλογής αφορά την προθεσμία καταβολής δασμών σε περίπτωση εμπορευμάτων που δεν υπόκεινται σε διοικητικό έλεγχο. Ειδικότερα και σε σχέση με τη μεταρρύθμιση των διαδικασιών αποστολής, οι οφειλότες τελωνειακών δασμών είναι υπεύθυνοι απάτης, σύμφωνα με τις διατάξεις όσον αφορά την αποστολή, ανάλογα με τη συμμετοχή τους στην απάτη. Η ΟΚΕ εκτιμά ότι η Επιτροπή θα καθορίσει μία συγκεκριμένη σειρά προτεραιότητας στις διατάξεις εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα.

4.23.3. Η νεοεισαχθείσα τέταρτη δυνατότητα επιλογής αποτελεί συνέπεια της περιγραφόμενης στο σημείο 4.21 τροποποίησης.

5. Τράπεζα δεδομένων

5.1. Για να επιτευχθεί μεγαλύτερη διαφάνεια στον τομέα αυτό, η Επιτροπή δημιουργεί τώρα μία βάση δεδομένων στην υπηρεσία επισήμων εκδόσεων της ΕΚ, η οποία θα παρέχει ετησίως και έναντι αντιτίμου, σε όλους τους χρήστες ενημερωμένη έκδοση του τελωνειακού κώδικα και των διατάξεων εφαρμογής. Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει τη διάθεση μίας ενημερωμένης έκδοσης των τελωνειακών διατάξεων σε πολλές γλώσσες, στην οποία όλοι θα έχουν εύκολη πρόσβαση μέσω του Internet. Εκφράζει, εντούτοις, την απογοήτευσή της για τη διάθεση της έναντι αντιτίμου από το Internet, διότι θεωρεί ότι η δωρεάν πρόσβαση στις ισχύουσες τελωνειακές διατάξεις αποτελεί σημαντικό μέσο για την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς.

Βρυξέλλες, 27 Ιανουαρίου 1999.

Η Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI